

ти, но имамъ и друго средство за да найдемъ истина-та. Ако си неповиненъ, воистинну не щешъ отпадна отъ отеческа-та моя любовъ: Ако ли се найдешъ повиненъ, да знаешъ, или, по добре да речемъ, да си увѣренъ, за-що ще искусишь отеческій-а гнѣвъ. Това и останувамъ да се именувамъ

т в о й

Чадолюбивъ отецъ,
Маноль Петровичъ.

Єдинъ се извинява на пріятеля си за дол-говременно-то свое молчаніе.

Усердный мой пріятелю!

Истинно є, зацо отъ толку време не самъ ви писалъ нити єдинъ слогъ: Но истинно є и това, зацо многажды самъ ви поздравиль изъ устъ, чрезъ други уста, безъ да пріемемъ взаимно поздравленіе. Не гнѣвайте се прочее на мене, зацо инакъ и азъ ще се гнѣвамъ на васъ. И знайте, зацо въ слѣдующее ще из-являвамъ често свое-то за писуваніе писма у-сердіе, и ще ви увѣрявамъ, зацо се радувамъ, и желаємъ всегда да самъ

в а ш ъ

Усерденъ пріятель.
Димитрій Іоанновичъ.

